

Транскрибація та стилістичне редагування синхронного перекладу виступу на міжнародній конференції

26 хвилин

Дуже дякую за запрошення!

Дуже приємно бути тут і брати участь у конференції. Я не вперше в Україні, але останнього разу був тут двадцять років тому – тобто дуже давно.

Ми сьогодні вже почули від нашої доповідачки, пані Дженніфер, що електропостачання не можна почути, побачити, або відчутти. Я – президент секції ISSA Будівництво, і у нас все навпаки. Будівництво можна побачити, почути, навіть відчутти на смак. Але у нас є дещо спільне – це те, що ми стикаємося з нещасними випадками. У сфері будівництва по всьому світу є схожості щодо нещасних випадків, тому я намагатимуся дати вам основні аспекти, на які варто звертати увагу під час боротьби з такими проблемами.

Питання до всіх: скільки фатальних випадків на вашому підприємстві є для вас прийнятними? Саме так! Отже, вихідною точкою має бути довгострокове бачення нуля у цій категорії. Сьогодні вже багато було сказано про саму Асоціацію ISSA і про стратегію Vision Zero. Я доповню і поділюся власним досвідом.

На екрані ви бачите кілька картин, що демонструють усю величність, чудесність і красу будівництва. Попри це ви бачите, яким складним воно може бути, адже ми створюємо не просто будівлі, а доми для кожного з вас.

За могутністю будівництва ховається важка праця. Будівництво втомлює, завдає травм і навіть вбиває. Зверніть увагу на приклад такої малої країни як Бельгія, де серйозні нещасні випадки трапляються близько 20 тисяч разів [на рік]. З них більш ніж тисяча мають фатальні наслідки.

Повернемось до статистики, наданої МОП: 374 мільйони нещасних випадків на виробництві та 160 мільйонів професійних захворювань по всьому світу щорічно. Близько трьох мільйонів людей у всіх сферах діяльності щороку помирають на робочому місці. Кожні 14 секунд хтось у світі помирає на роботі. Ми навіть можемо це уявити в масштабах нашої конференції – скільки людей загинуло за час її проведення. Не можна не згадати про фінансові збитки, які внаслідок цього несе світова економіка – це близько 4% втрат, що становлять майже 2,5 млрд доларів.

Ми ставимо перед собою питання, що є основними причинами такої статистики. Багато дослідників по всьому світу намагаються розібратися в цьому і дати свої результати у процентному співвідношенні, але зараз я пропоную вам середньостатистичні дані. Як бачимо, лише 10% нещасних випадків пов'язані з технічними причинами, а лівова частка – 90% викликана відсутністю правильного навчання, організаційними моментами і людським фактором.

Тож до основних причин, що ведуть до фатальних наслідків, ми відносимо наступні: відсутність правильного тренінгу та навчання, погане планування, неправильна комунікація між співробітниками, погана координація, нечітко розділена відповідальність, а також відсутність належних інспекцій та контролю, який вже згадували попередні спікери.

По всьому світу є багато прикладів, коли у країні прекрасне законодавство, чудово прописані нормативно-правові акти, але, без належного впровадження та дотримання тих законів, ми, нажаль, не бачимо досягнення цілей.

На екрані висвітлено основні причини, що ведуть до фатальних наслідків у сфері будівництва. У залі присутні мої колеги з цієї сфери і вони погодяться зі мною. На першому місці – спотикання, падіння, несправність драбин або електропостачання, падіння предмету, а також різні шкідливі речовини. В усьому світі нас об'єднує відсоткове співвідношення смертельних випадків у сфері будівництва – це 40-50%. Цифра вражає. Світова економіка щорічно втрачає близько чверті трильйона доларів лише через усілякого роду падіння, тому дуже важливо замислитись, яким чином їм запобігати.

Дуже люблю цю картинку: «Не вірте в те, що ви вмієте літати». Як ви вважаєте, коли люди вперше почали замислюватись, як треба розробляти, регулювати або стимулювати заходи з метою запобігання падінням? Ви можете вважати, що це було приблизно 100 або 1000 років тому. Будь-що назвете і все одно не вгадаєте. Все почалося ще у Біблії. П'ятикнижжя Мойсеєве, 22 розділ, 8 рядок. Вже тоді люди почали задумуватися, яким чином можна запобігти падінням. І це є не лише в Біблії, а й у книгах інших світових релігій. Чим відрізняється нинішня ситуація від тої, що була дві тисячі років тому? А нічим.

«Якщо ви будете будинок, ви повинні надійно захистити його ззовні навколо даху, тому що якщо хтось впаде з нього, його кров буде на ваших руках».

Хочу вам показати неприйнятні випадки на виробництві, аби ви пройнялися виробничим процесом зсередини. Ось ви бачите людей, що працюють на висоті близько 20 метрів без жодного захисного спорядження. Це неприпустимо. А ось – спорудження готелю, висота близько 70 метрів. На такій висоті робітники працюють теж без захисного спорядження. Схожу картину я зауважив навіть сьогодні, виглянувши з вікна готельного номеру: йде будівництво об'єкту приблизно 15 метрів заввишки, на якому трудяться четверо робітників – і теж без жодного захисного спорядження. Я не намагаюся зараз звинуватити вас, це трапляється всюди, але пам'ятаймо, що ми сказали напочатку – ми хочемо бачити нуль, а задля цього потрібно щось змінювати. Я не хочу вас лякати, але це наша реальність. Будь-який неправильних рух може закінчитись фатально. Це цікаве фото я зробив неподалік від України. Дивує те, що людям бракує усвідомлення всієї серйозності проблеми. Вони усміхалися, навіть махали мені рукою, але не розуміли, що будь-яка невеличка помилка може бути для них летальною.

На інших фото ми бачимо фасадні роботи на якихось державних установах. Ці люди теж працюють без жодного захисту. Я міг би показати безліч таких прикладів. Ось цей кадр зроблено з вежі, яку будували спеціально для тестування засобів індивідуального захисту. Ви бачите, що навіть ті, хто працюють всередині, не мають належного захисту. Отож, закарбуємо собі в пам'яті, що ми не вміємо літати, але можемо вжити всіх можливих заходів з метою запобігання падінню.

Цікаве питання: чому ми повторюємо свої минулі помилки, чому стаємо на власні граблі або граблі своїх колег? Деякі люди стверджують, що їх завжди підганяє час або його нестача, але ж є приклади потужних велетенських компаній, яким теж бракує часу, але які все ж-таки можуть належно вжити необхідних заходів.

Інший аргумент – це обмежений бюджет: ми часто жаліємося, що не вистачає коштів і треба затягнути ремінь. Однак ви чули сьогодні презентацію про захист слуху працівників: якщо ви бажаєте захистити їх слух, ви маєте придбати відповідні допоміжні засоби.

І останнім, найважливішим елементом, є повна відсутність культури безпеки. Мені цікаво, прокидаючись вранці, чи замислюєтесь ви, що безпека для вас понад усе? Я впевнений, що не завжди, тому що я іноді теж пропускаю це питання, а не варто. Варто почати з себе, бо тільки з себе можна будувати таке масштабне поняття, як культура безпеки.

Іншим питанням є відповідність засобів та методів, які ми використовуємо, щоб зробити ситуацію безпечною. У сфері виробництва, де рівень фатальних наслідків є вкрай високим, нам необхідна стратегія!

Сьогодні багато вже було сказано про стратегію Vision Zero, і я дуже дякую українським колегам за те, що вони видрукували її сім золотих правил. Ось гарне визначення самої стратегії: «це превентивна стратегія з метою забезпечення належного безпечного майбутнього без жодних фатальних наслідків та серйозних професійних захворювань». Мета Vision Zero – це нуль, і не тільки у сфері будівництва. Зараз ми вперше запроваджуємо стратегію, яку водночас ініціюють по всьому світу. Увесь світ з нами на одній хвили. Хтось каже: «Та ну, це утопія. Цю місію неможливо виконати». Але я хочу заперечити: вона нам під силу.

Я хочу розповісти про наш досвід з 2015 року, коли стратегія Vision Zero лише зароджувалася. Ми були на конференції в Сеулі і я запросив трьох провідних спеціалістів, представників потужних компаній, які досягли вражаючих результатів у рамках своїх підприємств і хотіли поділитися досвідом максимального наближення до нуля. Це були спеціалісти з Франції, Німеччини та Південної Кореї. Після оголошення доповідей вони зрозуміли, що ми на одній хвили, ми говоримо про спільні речі та маємо однакові інструменти. Це був початок стратегії Vision Zero, а вони вже стратегічно впроваджували сім золотих правил, про які ми говоримо вже другий день конференції.

Не буду гаяти час, бо колега зі Швейцарії вже багато говорив про сім золотих правил і про важливість їхнього впровадження. Однак питання до вас: хто з вас розпочинає робочий день у компанії з нагадування колегам про те, що безпека завжди понад усе? Підніміть руку, будь ласка. Це гасло у будь-якому порядку денному лунає з нашого серця, ми пройнялись ним і популяризуємо його. Мій колега з іншого німецького містечка кілька років тому зателефонував мені і сказав: «Я не знаю, що робити. Нам не вдається подолати нещасні випадки. Ми робимо все можливе, але нічого не змінюється». Я дав йому просту пораду: «Запровадьте сім золотих правил», на що він відповів: «Знаєш, це щось забагато». І тоді я сказав: «Добре, почни з основного правила – з того, що безпека понад усе». Через два роки він зателефонував знову і підтвердив, що ситуація справді покращилася. Я хочу зізнатися, що лише після цього я серйозно задумався, чому я сам так не роблю. Чому не починаю кожну зустріч будь-якого масштабу з цих слів? І відтоді під час кожної зустрічі ми акцентуємо, наскільки важливою є безпека, і вже бачимо результати таких маленьких зусиль.

Я переконаний, що вже підіймалося питання щодо важливості оцінки ризиків і приділення уваги потенційно небезпечним нещасним випадкам, адже завтра такий випадок може стати фатальним. Необхідно зробити вибірку таких небезпечних моментів та проаналізувати їх, завдяки чому буде можливість уникнути їх у майбутньому.

Ви вже могли побачити, наскільки широкою є ресурсно-інформаційна база, де представлений досвід і найкращі практики у всіх сферах, таких як електроенергетика або гірничо-промисловість. Ці матеріали доступні онлайн, і зараз будь-хто може черпати звідти інформацію.

Говорити про цілі у сфері будівництва надзвичайно легко, оскільки всі прагнуть запобігати фатальним наслідкам та вести профілактичні заходи. Саме тому, мені здається, як тільки ми починаємо думати та аналізувати певний фатальний наслідок, це породжує ланцюгову реакцію запобігання та усунення будь-яких неточностей.

Тут ми бачимо кампанію, націлену на людей, які працюють у потенційно небезпечних секторах промисловості. Ми наголошуємо на тому, що вони не вміють літати, вони падають.

Забезпечте належну систему безпеки. Я впевнений, що тут є представники компаній, які вже підіймали руки та мають належно розроблене управління безпекою. Маючи всі необхідні інструменти, активно користуйтеся ними, вони не повинні існувати лише для галочки.

Інвестуйте у сучасну техніку. Сьогодні вже пролунало твердження, що коли працівники бачать куплене для них належне, дороге та сучасне обладнання вони розуміють, що про них дбають. Так само працює протилежний ефект: якщо вони бачать, що про техніку ніхто не дбає, то вважають, що й до них ставляться аналогічно. Ви повинні усвідомлювати, наскільки важлива якісна техніка. Інколи купивши дешеву техніку ви згодом заплатите двічі.

Ми з вами живемо у «smart-ері», коли все діджиталізовано та осучаснено. Як вже пролунало на попередніх доповідях, у сфері будівництва ми маємо справу з пристроями та вантажопідійомною технікою з функцією комунікації із засобами індивідуального захисту працівників. Техніка реагує на сигнали про те, де знаходиться працівник. Як тільки він опиняється у жовтій зоні, вона починає сповільнювати рух, а коли він знаходиться у червоній – потенційно максимально небезпечній зоні – вона зупиняється.

Хочу підкреслити важливість твердження «Вік живи – вік учись», а саме – необхідність постійного тренінгу та навчання. Повертаючись на хвилину до гірничої сфери, у ній кілька років тому були проблеми, над подоланням яких працювало німецьке співтовариство, і зараз ми можемо бачити результати: статистика говорить сама за себе.

Кілька років тому я був у Токіо на конференції. Ми з колегами поспілкувалися про високий рівень фатальних наслідків, що відмічався незважаючи на всю ефективність і кваліфікацію японських робітників. Вони не могли зрозуміти, чому так. Ми дійшли висновку, що людям бракує належного превентивного навчання, аби досягти культури профілактики [нещасних випадків].

І останнє правило – інвестуйте в людей. Ми тут говоримо не лише про якісь тренінги та навчання, а про довіру. Коли ви даєте можливість своїм працівникам висловитись, коли ви їх чуєте, це свідчить про надзвичайно високу повагу до них. Такі робітники відчують мотивацію до подальших ідей та інновацій. Зрештою, це окупається, і ми потроху досягаємо мети, до якої прямуємо. Запевняю вас, як тільки ви прослідуйте крок за кроком по всіх наших семи золотих правилах, Vision Zero матиме успіх.

Ми вже говорили про величезну базу посібників для різних секторів, які описують найкращі практики – це все безкоштовно, заходьте в Інтернет на наші офіційні сайти, завантажуйте їх, діліться досвідом та виносьте звідти уроки.

Зараз я розповім про три основні ідеї, які можуть вплинути на ситуацію та змінити її. Це проект, який ми розпочали в Європі, і який вже перейняли інші країни, зокрема Індія. Це проект з концепцією «Вік живи – вік учись». Наше питання завжди одне й теж: яким чином ми можемо донести важливість питань у сфері безпеки та гігієни праці до компаній, особливо до середнього бізнесу.

Суть проекту полягала в тому, що ми намагалися будь-якими способами популяризувати культуру безпеки та гігієни праці і наголосити на її важливості. Нашою цільовою аудиторією був малий та середній бізнес. Ми дійшли висновку, що кожний малий бізнес є своєю родиною, тож аби ефективно впроваджувати та просувати наше бачення, ми повинні достукатись до кожної такої родини. Таким чином ми зможемо потім вийти на більший масштаб і побачимо наслідки наших дій.

Тому, намагаючись достукатись не лише до бізнесу, а й до окремих сімей, ми розпочали просвітницьку діяльність з дитячих садків. Ми розробили інтерактивні ігрові засоби, помістили їх у коробки і пішли по дитячих садках та початкових школах, роздаючи ці коробки дітям. Що трапилось далі? Ми почали отримувати дзвінки від батьків, які висловлювали свої думки і давали відгуки. Вони попросили зупинити проект. Ми запитали, чому. Відповідь була наступною: «Наші діти у будь-який вільний час, навіть на вихідних, не перестають говорити про питання безпеки». Для нас це було найважливішим досягненням, оскільки те, що ми закладемо в голови дітям віком від 4 до 8 років, вони ніколи не забудуть. Вони пам'ятатимуть про це навіть коли подорослішають. Саме так ми намагаємося створити нове покоління людей, для яких безпека буде понад усе. Тут якраз декілька фото дітей, які бавляться нашими ігровими засобами.

Хочу поділитися простим і поширеним нововведенням: це конструкція на кшталт контрольно-пропускного пункту. Працівники заходять у спеціально відведене місце, де відбувається їх повна ідентифікація, починаючи зі встановлення особистості за допомогою ID-карти, на якій вказано особу і зазначено пройдене нею навчання і ранг. Якщо цього не вказано, працівника не пропустять. Також відбувається перевірка наявності засобів індивідуального захисту. Будь-яка невдала спроба пройти повідомляється керівникам. Людям це надзвичайно подобається, перевірки здійснюються за секунди, і взагалі таке нововведення повністю себе виправдало.

Мовний бар'єр – ще одна з причин різного роду інцидентів і нещасних випадків, особливо у сфері будівництва. Ми знаємо проблему трудових мігрантів: дуже часто керівник просто не розуміє, про що говорить підлеглий, і в результаті відбувається непорозуміння. Тому ми намагалися максимально спросити це порозуміння, зробивши навчальну літературу з ілюстрацією хороших і поганих прикладів замість того, щоб робити акцент на писемній мові.

Всю літературу, про яку згадував я та мої колеги, можна безкоштовно знайти онлайн. Також я взяв із собою брошуру – ось вона на столі. Усі зацікавлені можуть підійти та ознайомитися.

Ми маємо загалом 43 типові сценарії, і я швидко пробіжуся по візуальним прикладам. Будь ласка, зверніть увагу на екран. Тут не потрібно слів, все зрозуміло.

Проходьте за посиланням на екрані, завантажуйте все безкоштовно.

Кілька тижнів тому на конференції у Південній Африці я представив пакет навчальної літератури та обговорив з колегами, що треба покращити та розширити інформаційну базу, залучивши експертів з інших підрозділів ISSA. Гадаю, що в результаті у нас вийде масштабний збір літератури, з якої може щось почерпнути кожен з вас.

Отож, ми намагалися дати вам потужний стимул, аби ви поцікавились, винесли для себе щось з моєї теми та принесли ці ідеї до себе додому і застосували їх. Якщо хтось з вас це зробить – для нас це вже успіх.

Дуже вам дякую за увагу! Я залишу буклети на столі, щоб ви могли з ними ознайомитися. У мене також є невеличкий анонс про кінофестиваль, який відбудеться на наступній світовій конференції в Торонто. Це заохочення від голови Асоціації. Я впевнений, що ми вже бачили тут зняті на підприємствах відео, тож, якщо вас це зацікавить, ви можете взяти участь у такому кінофестивалі. Якщо ви виграєте – то, можливо, саме ви поїдете у Торонто презентувати ваш фільм.

Дякую!